

Z OBISKA PO ZAGREBSKEM VELESEJMU

„ČEPRAV PRVI - DOBER USPEH“

Bonboni, dober in slab tekstil, odlični lesni izdelki, napredek elektrotehnike... in še kaj na velesejmu

Spomladanski zagrebski velesejmi je v prvem tednu od otvoritve pokazal dober uspeh, čeprav je to prvi notranji velesejmi. Vsi dosednji zagrebski velesejmi so namreč imeli izrazito mednarodni značaj in so na njih razstavljali izdelki slovenskih proizvajalcev, obsega domače proizvodnje pa je v zadnjih letih tako porasel, da je bilo potrebno ustanoviti velesejme samo za notranje potrebe, tak velesejmi, na katerem bi razstavljali izdelke domače proizvodnje in izdelke iz tujine.

Letošnji spomladanski velesejmi je prvi te vrste in kaže zato nekatere pomankljivosti, saj razstavljajo blago številna industrijska in trgovska podjetja, ki niso do sedaj sodelovala na nobenem velesejmu niti niso prodajala svojih izdelkov izven domačega kraja. Zaradi tega je razumljivo, da srečamo na velesejmu najrazličnejše izdelke od visoko kvalitetnih, s katerimi bi se lahko pohvalili tudi Svici ali Amerikanci, pa do proizvodov, ki predstavljajo pač začetek industrijske proizvodnje.

Poglejmo si nekatere proizvode. Takoj pri vzhodu pada v oči luksuzno urejen paviljon zagrebske trgovske kekskov in bonbonov »Jovis Krasa«, pred katerim stoji visok trobojni železni stolp z modernimi napeljavami. V paviljonu »E«, ki je prvi takoj od vhoda, so razstavili izdelke električne in radio industrije, iste izdelke lahko najdemo tudi v sosednjem paviljonu. Tu lahko občudujemo res odlično napravljen aparat za rentgen aparate, izdelke tovarne iz Niše, izdelke »Teza«, in »ELKE« iz Zagreba in seveda tudi še dovolj poznane »ISKRA« iz Kranja. Ta panoga jugoslovanske gospodarstva je v zadnjih letih izredno napredovala, saj so najvažnejše tovarne dobile zelo pomembna naročila iz tujine in pokrivalo domače potrebe po najvažnejših električnih napravah. V sklopu teh prvih dveh paviljonov je tudi razstavljena keramika, ščetke, športni proizvodi in slično. Kvaliteta teh izdelkov zelo varna od tovarne do tovarne. Očisti, z umetniškimi okusom, so izdelali različni keramični proizvodi in lahko tudi na velesejmu samem gledamo lončarja, kako na primitivnem vrtenju dela nekatere majhne keramične izdelke.

V naslednjih paviljonih, ki

so dobili uradno oznake »C«, »D«, »F«, in »T« je izločila svoje proizvode tekstilna industrija. Težko je podati objektivno sodbo o blagu izločenem v vseh teh številnih paviljonih. Zanimiva pa je sledeča ugotovitev številnih obiskovalcev, češ da je bombažno, svileno, medtem ko je volno blago predrago in nekalitno. Slično mnenje bi si ustvaril verjetno tudi tržaški obiskovalec. Mariborska svila in »santung« (zelo cenen) je vzbudila na velesejmu mnogo zanimanja prav tako izdelki usnjarske industrije, krzna itd. Med blagom za moške obleke pa izstopa edino nekaj slovenskih podjetij, katerim vse ostale tovarne ne morejo konkurirati niti v ceni še manj pa v izdelavi.

V istem delu velesejma razstavljajo številna podjetja izdelke iz gumij, ki so vsi brez izjeme visoko kvalitetni. Med temi podjetji prednjači kombinacija iz Borova in tovarna »Sava« iz Kranja, ki je prišla na velesejmi, s številnimi novimi izdelki.

Podjetje »Uzora« iz Zagreba je opremilo paviljon »G-2«, katerega je napolnilo z igračami, okrasno in domačo keramiko. Zraven tega paviljona pa so Slovenci postavili na odprtem prostoru žičnico, na pravih po domačih načrtih, ki tudi na velesejmu prevažajo hode in istočasno na posebnih stolčkih radovedne obiskovalce. Na železniški progi, ki vodi na velesejski prostor pa so razstavili železniški vozovi zagrebskega podjetja »Vran Krajača«, katero je razstavilo tudi razno lokomotivo. Zanimivo je, da se na sproti te lokomotive nahaja slika — konkurenčna lokomotiva — proizvod tovarne »Vladimir Bakarič« iz Bregane.

O lesni industriji smo v našem listu že obširno poročali. V prvem članku o zagrebskem pomladanskem velesejmu, zato samo še enkrat zapisemo, da so najvažnejša podjetja v zadnjih letih dosegla tužno in razstavljajo izredno lepe, po modernih umetniških kriterijih projektirane izdelke. V istem paviljonu vidimo tudi številne polizelede namenjene za domačo porabo in izvoz. Paviljon je obenem zgorev dokaz težen povečati domačo lesno proizvodnjo in s tem zmanjšati izvoz surovega lesa.

Novi del velesejma je manj zanimiv kot stari, ker tam razstavljajo podjetja, ki se ne bavijo z zadovoljevanjem potrebnikov neposredno in že zaradi tega niso imela toliko interesa priti na velesejmi. Vendar je tudi tu našlo svoje mesto mnogo zanimivih tovarov. Tako »Miha Marinko« iz Trbovelj, ki razstavlja stroje za kopanje, nakladanje in prevažanje premoga. Tukaj vidimo tudi številna nova podjetja, ki razstavljajo lesne obdelovalne stroje, orodne stroje — skratka stroje vseh pogostih vrst. Vendar je opazna odsotnost, ali je šibka udeležba, nekaterih največjih in najvažnejših tovarstev jugoslovanskih podjetij, ker ta lahko prodajo svoje izdelke tudi brez velesejma.

„VMEŠAVAJO SE V ZADEVE, KI JIH ZAKON PREPOVEDUJE“

INDIJA IN MISIJONARJI

Zaskrbljenost indijske vlade nad dejavnostjo katoliških misijonarjev. Portugalska dinastija je sredi XVI. stoletja poslala v Indijo Franciška Ksaverija, leta 1604 pa je papež Aleksander VI. Borgia izdal posebno bulo, s katero je proglasil to dinastijo za »gospodarja zemlje, morja in prometa« od Arabije do Indije - Najnestrpnejša verska ustanova

Indijski notranji minister dr. Katju je pred kratkim izjavil v parlamentu, da se »katoliški misijonarji v Indiji vmešavajo v zadeve, ki so po zakonu prepovedane, in da bi za »katoliške misijonarje v Indiji bilo najbolje, da takoj prenehajo s svojo dejavnostjo širjenja evangelija«. Ta izjava, ki je bila podana v imenu vlade, je navlela na zelo dober odziv v vseh parlamentarnih krogih, ki vidijo v dejstvu da organi ministrstva notranjih zadev budno spremljajo korake vsakega misijonarja v Indiji možnost takojšnje rešitve težkega vprašanja, ki že stoletja tlačijo Indijo.

Povsem zgrešeno bi bilo oceniti to odločbo indijske vlade kot znak verskih nestrpnosti. Indijski pojmovanje življenja, kakor tudi vsa indijska filozofija je zelo strpna. Končno, v Indiji obstaja okoli 50 raznih verskih skupnosti. Poleg teh

pa je še večje število verskih ustanov, ki temeljijo še na poganskih načelih. Hinduizem, ki je po številu največja skupnost v Indiji, ima zelo filozofsko stališče nasproti verskim običajem, samoznaka kot je izraženo v svetih knjigi »Džiti« — je pravzaprav v svobodi vsakega posameznika, da sam sebi odreja obliko svojega verojavanja.

Krščenstvo je s svojimi oblikami in z vsiljevanjem Kristusa najnestrpnejša verska institucija — piše znani publicist in Gandhijev učitelj Sastri v »Daily Expressu«. To je bil Sastrijev odgovor na napade katoliškega tiska in propagande o namišljeni verski nestrpnosti v Indiji.

O prvih katoliških misijonarjih v Indiji ni točnih podatkov. Sicer se ve, da v Indijo prinesli prvo krščanstvo duhovniki iz Sirije, in to v prvem ali drugem stoletju po Kristusu. Zaradi tega verjetno se imenuje danes na skrajnem jugu Indije neka sekta »Sirijci«. Portugalska kolonija Goa, ki je tri sto km južno od Bombaya, je bila po vsej verjetnosti prvo močnejše središče katoliških misijonarjev jezuit Francišek Ksaverij je v sredi 16. stoletja ustanovil v Goi prvi katoliški samostan in sporebnil v krščansko vero okoli 5.000 Hinduov. V začetku 17. stol. so zato proglasili Franciška Ksaverija za svetnika. Sv. Francišek je tako ustanovil prvo kolonialno oblast belcev v Indiji in papež Aleksander VI. je leta 1604 izdal posebno bulo, s katero je proglasil portugalsko dinastijo, ki je Franciška Ksaverija poslala v Indijo, za »gospodarja zemlje, morja in prometa« vse od Arabije do Indije. Ko je pred dvema letoma delhijska vlada zahtevala priključitev Go Indijski uniji, je portugalska vlada odgovorila, da »Goa pripada Portugalski po božjem zakonu, ker je Goa sestavni del portugalske matere — domovine«.

Vse do konca drugega desetletja tega stoletja je Vatikani dal raznim misijonarjem redom »proste roke«, naj po lastni oceni opravljajo svoje posle v tej veliki zemlji. Misijonarji so prihajali v Indijo v glavnem iz Italije, Španije, Francije,

Portugalske in Holandske, in bili neposredno povezani s svojimi cerkvami in hkrati ščitili vse tuje vplive in interese v Indiji. Sele 1. 1928. je bila izvedena reorganizacija katoliške cerkve v Indiji — razen »Sirijske cerkve« na jugu Indije in portugalske »kofije« v Goi. Vse krščanske ustanove so bile postavljene pod neposredno nadzorstvo vatičanske organizacije »Propaganda Fide«, katere glavni predstavnik v Indiji si je postavil svoj sedež v Goi. Po uradnih podatkih je danes v Indiji 65 katoliških misijonarjskih druženj s približno 5 milijoni katoličanov in okoli milijon indijskih učencev v katoliških šolah. Do lanskega decembra je prihajalo v Indijo okoli 1.500 tujih misijonarjev na leto. Od začetka tega leta pa ni indijska vlada izdala katoliškim misijonarjem niti enega vizuma za vstop v Indijo.

Kakor poročajo uradni krogi, nima indijska vlada nikakršne namene prepovedati misijonarjem njihovega dela za gospodarski in socialni dvig indijskega ljudstva. Nasprotno, iz najvišjih krogov je bilo priznano misijonarjem, da so v nekaterih krajih imeli izredno velike uspehe pri uvajanju higiene, šolstva in modernega načina obdelovanja zemlje. Po mnenju indijske vlade je vloga misijonarjev v tem primeru ne samo koristna, ampak tudi zaželena. Četudi je takih primerov bilo in to predvsem med protestantskimi misijonarji, so ti primeri zelo redki. Primeri »kristijanov« brahmanov in ljudstvo, ki na njih izražajo dokazne prave namene katoliških misijonarjev. Po raznih podatkih je med prekrščitimi misijonarji, ki je bila zgrajena na apostolatu sv. Franciška Ksaverija v Goi. Tako vsaj ocenjujejo v nekaterih indijskih krogih sklep Vatikana, s katerim je proti odločbam konfikatorja s Portugalsko imenoval nadškofa v Bombayu za prvega indijskega kardinala in to brez predhodnega sporazuma s portugalsko škofijo v Goi.

Zaradi tega ne smemo še izključiti vsake možnosti, da bo Vatikani, kljub že močni reakciji katoliških krogov v Indiji nasproti tem prvim ukrepom indijske vlade o omejevanju dejavnosti katoli-

ških misijonarjev, vendarle poizkušali ublažiti te obstoječe spore in da se bo celo — vsaj na videz — odrekli osnovni nalogi misijonarjev, ki je v širjenju Kristusovega evangelija. Dejavnost v okviru »tehnične pomoči«, ki je v Indiji še dovoljena, je katoliškim misijonarjem dovolj široko področje za novo obliko vatičanske dejavnosti, ki je sicer spremenil taktiko, hkrati pa obdržal stari program. Kljub vsemu temu pa je vsebina spora med Indijo in Vatikanom ostala nespremenjena.

Mednarodni nastop

Nedavno je bil v Londonu Albert Hallu nastop narodnih plesov, katerega se je udeležilo nad 300 plesalcev iz raznih držav, med drugimi tudi iz Grčije in Jugoslavije. V narodnih nošah. Nastop je organizirala Mednarodna zveza za narodne plesove, katere članica je tudi Velika Britanija.

Po spremembah na Kitajskem in zaradi omajanih položajev Francije v Indokini je Vatikani verjetno začel popuščati. Hkrati pa skuša ohraniti vsaj svojo »zadnjo trdnjavo«, ki je bila zgrajena na apostolatu sv. Franciška Ksaverija v Goi. Tako vsaj ocenjujejo v nekaterih indijskih krogih sklep Vatikana, s katerim je proti odločbam konfikatorja s Portugalsko imenoval nadškofa v Bombayu za prvega indijskega kardinala in to brez predhodnega sporazuma s portugalsko škofijo v Goi.

Zaradi tega ne smemo še izključiti vsake možnosti, da bo Vatikani, kljub že močni reakciji katoliških krogov v Indiji nasproti tem prvim ukrepom indijske vlade o omejevanju dejavnosti katoli-

ških misijonarjev, vendarle poizkušali ublažiti te obstoječe spore in da se bo celo — vsaj na videz — odrekli osnovni nalogi misijonarjev, ki je v širjenju Kristusovega evangelija. Dejavnost v okviru »tehnične pomoči«, ki je v Indiji še dovoljena, je katoliškim misijonarjem dovolj široko področje za novo obliko vatičanske dejavnosti, ki je sicer spremenil taktiko, hkrati pa obdržal stari program. Kljub vsemu temu pa je vsebina spora med Indijo in Vatikanom ostala nespremenjena.

Po spremembah na Kitajskem in zaradi omajanih položajev Francije v Indokini je Vatikani verjetno začel popuščati. Hkrati pa skuša ohraniti vsaj svojo »zadnjo trdnjavo«, ki je bila zgrajena na apostolatu sv. Franciška Ksaverija v Goi. Tako vsaj ocenjujejo v nekaterih indijskih krogih sklep Vatikana, s katerim je proti odločbam konfikatorja s Portugalsko imenoval nadškofa v Bombayu za prvega indijskega kardinala in to brez predhodnega sporazuma s portugalsko škofijo v Goi.

Zaradi tega ne smemo še izključiti vsake možnosti, da bo Vatikani, kljub že močni reakciji katoliških krogov v Indiji nasproti tem prvim ukrepom indijske vlade o omejevanju dejavnosti katoli-

kujejo trajne vrednote, kako ob njih raste in zori.

To so vsekakor razveseljiva dejstva, ki dojemajo ne le našega izobraženca temveč vse bolj in bolj tudi našega preprostega človeka. Prav to drugo, da je naš preprosti človek začel gledati svet okoli sebe v tem zrcalu, da postaja kulturno zahtevan in neodbežan in polga toliko na izobražbo mladih pa je še bolj razveseljivo. Neštetih so dokazi, eden vidnejših je prvi gostni doborava v Auditoriju, ki je bila polna pri vseh treh nastopih naše mladih in bi bila bržkone tudi pri četrtem.

Od prvih doh nastopov se je tretji razlikoval predvsem po dani spremembi programa. To je učinkovito nadzelo prijetno, ker je bila s tem razbita enoličnost ponavljanja in je akademija še bolj pridobila na priljubljenosti. Spored se je pričel tudi to pot s simboličnimi vajami, ki pa so prile mnogi bolj do izraza že zaradi pestrosti noš.

Pri tem prizoru, zlasti pa pri »Treh belokranjskih narodnih plesih« se je poznalo, da se je mladina veliko bolj znašla v prostoru. To je tudi pripomoglo, da je na odru v svoji igri sproščeno in resnično doživeto zaživela. Glasbo k simboličnim vajam na recitacijo Cankarjeve besede: »Nebesna pod Triglavom« je sestavila prof. Mirca Santicova. Svojo ne ravno lahko nalogo je rešila z naslonitvijo na narodne motive. Z njimi je skušala najti stik s tem, kar je Cankar povedal o naši zemlji.

Pevski zbor Nižje srednje šole je nastopil v prvem delu sporeda z Nedvedovo Domovina mili kraj, Vodopisne Pti in Tomčev Mrazek, v drugem delu pa s Pregljevom Kum Jarnejko, Kramarjevo Zvonikarjevo in Hajdrihovo Petelinčovo ženitvijo. Slednja je tudi to pot najbolj užgala, profesor Zupancič Marica ima za svojo prizadevanje v mladih pevcih in v občinstvu, ki jih s tako hvalečnostjo sprejema, lahko veliko moralnega zadovoljenja. Močno smo pogrešali tudi učiteljske izraze, v tem svojstvu so obiskovalci tudi nudili pravi umetniški užitek — V celoti je bila akademija slika napredka in uspeha naših srednjih šol.

Neprerivnost je to, kar imamo v njih tržaški Slovenici. Biti nam mora kristalno čisto. Čuvati moramo in gojiti dalje tako kot doslej. V tem je poročilo našega obstoja. Če ne v celoti, pa v veliki, največji meri.

MARA SAMS

igralski dar je pokazala so pot že drugi Marina Theuerschuhova, Zvok njenega glasu je silno prijeten. Pozna se ji tudi, da se je že veliko udeleževala pri Radijskem odru. To ji bo nedvomno pomaglo k bodočim uspehom, ki jih bo s trdim delom lahko dosegla in jih ji želimo izosega srca.

Novost na sporedu je bil tudi samostojen nastop dijakinje Klavirje.

Na klavirju je odigrala najprej Chopinov Imprimtu Op. 10 in scherzo M. Santicova: Komar in muha plešeta. Obe skladbi je podala z veliko spretnostjo in presenetljivo umetniško intuicijo. Na klavirju je spremljala tudi zaključne pesmi zbora Nižje srednje šole.

Prav tako je bila novost sporeda tudi pridiga iz Cankarjevega Martina Kačurja. Podal jo je dijak Jurij Slama iz klasične gimnazije s toliko živestnostjo, da je pred občinstvom stvarno zaživel čudaki župnik iz Blatnega doma. Tudi Zupancičev »Dum« se je poznalo, da so jo recitatorji »globlej« dojele, zato so tudi zajemali veliko bolj iz sebe in jo podali mnogo bolj prepričljivo. Kljub temu pa se tega in onega polsčaka dvom, je-li misli, ki jih je v »Dumi« izrazil Zupancič, dojele tudi občinstvo? Kakor je odgovor negativen, je po drugi strani pravi, da tudi naše širše občinstvo dojele Zupancičev Dum kar bi se zgodilo z odgovarjajočimi pojasnili v obliki povezave. Osvežujoče sta učinkovali obe točki: »Rajanje z rožbici in »Kjer narcise cveto«, ki jih je nastudiral prof. Muhr Sakisa Sonja. Vložila je v njiju neizrečeno mnogo ljubečnosti in mladostnega čara globin in kretanj. Temu so primerni kostumi dajali ustrezni dekorativni okvir. Izvajalci so do kazalo, da imamo med našo mladino osnove domačega bala. Vse je seveda odvisno od splošnega razvoja.

In kot že rečeno: Trije belokranjski plesi so zaradi popolne razgibanosti prišli do svojega čistejšega umetniškega izraza. V tem svojstvu so obiskovalci tudi nudili pravi umetniški užitek — V celoti je bila akademija slika napredka in uspeha naših srednjih šol.

Neprerivnost je to, kar imamo v njih tržaški Slovenici. Biti nam mora kristalno čisto. Čuvati moramo in gojiti dalje tako kot doslej. V tem je poročilo našega obstoja. Če ne v celoti, pa v veliki, največji meri.

MARA SAMS

Napredek tehnike

za ugotavljanje napak pri kovinah

Pri naglem razvoju tehnike za serijsko proizvodnjo morajo rešiti inženirji vedno več vprašanj. Tako na primer so potrebne enostavne in učinkovite metode za ugotavljanje kakovosti kovin in plastičnih materialov. Za to uporabljajo navadno tri sisteme: rentgenske žarke, odboj zvoka in magnetizem. Na magnetni metodi je skupina raziskovalcev nekega podjetja iz Manchestera osredotočila svoje delo.

Laborant »Manchester Oil Refinery Ltd.« so za odkrivanje napak pri kovinah in plastičnem materialu izdelali naslednje tri vrste »črnila«, od katerih služi vsako za določeno industrijsko uporabo: »Supremor«, elektromagnetno »črnilo«, pokaže napake na površini in v notranosti magnetnih kovin; »Gloramor« fluorescentno »črnilo« pokaže razpoke na površini in poroznost nemagnetnih kovin ter »Lummor«, drugo fluorescentno »črnilo«, ki služi samo za magnetne črtilne kovine.

Vse tri vrste črnila pomenijo znaten napredek v pregledni tehniki, ker so analize z njimi enostavne, hitre in cenene. Material, ki ga hočemo pregledati enostavno polijemo z novimi črniloma, ali pa ga nanesemo na predmet s čopičem oz. s pomočjo razpršilnega aparata. In hitro lahko pregledamo kose raznih velikosti, od navadnega orodja pa do velikih ladijskih vijakov.

Našo Mrkopalkjo in njenega Indijanca je seveda kmalu poznala vsa ladja. Petja je bilo na naši ladji zelo malo, če se spominimo, kako močno so med našimi sopotniki prevladovali starejši letniki. Fotografiranje se je ponovilo vselej takrat, kadar so večerni oblaki dobili zadostno silovitost osvetljevati ob zahajajočem soncu. Ko smo na koncu prišli v Dubrovnik, sta bila naša dva prijatelja vsa iz sebe od navdušenja; takega čudesa se nista videla in bal sem se, da jima bo zmanjkalo filmskega traku, preden bosta do polovice ogledov. — Sicer pa je bila njihova pozornost ves čas vožnje resnično in pošteno obrnjena k vsemu, kar se je pokazalo izrednega, lepega in svojvrstnega. Mrkopalkja je pripovedovala, da je bil njemu mož resnično nekaj časa v službi v Mehiki in da je bila tudi ona eno leto z njim.

(Nadaljevanje v torek)

TRI SLIKARSKA RAZSTAVE V GALERIJAH

NA AKVEDOTU, CASANOVA IN ROSSONI

Priznati je treba, da je tržaški italijanski publiki omogočeno, da lahko zasleduje umetniški razvoj italijanskega slikarstva in kiparstva. V kolikor so njihovi umetniki predložitve, skrbijo za stalne razstave zasebna podjetja kar na treh krajih (galerije na Akvedotu, »Rossoni« v Korzu in »Casanova« v Uli. sv. Franciška), tudi če ne upoštevamo stalne razstave v hotelu »Excelsior« in delavnice družbe kot »Circolo dell'arte«, ki od časa do časa organizirajo razstave v svojih društvenih prostorih v »Verdiju«.

Te razstave niso vedno na umetniški višini, vendar imajo velik vpliv na propagando in pomen. Zato mislimo, naj bi naši umetniki krogov vse vrste s pomočjo ljudi, ki so povezani z estetskega problema, vključili z razstavami ne samo slovenskih krajevnih, ampak predvsem se najvidnejših slovenskih in srbihovskih slikarjev in kiparjev, da bosta slovenski tržaški človek, predvsem pri naših mladostnikih, sledila razvoju upodabljajoč umetnosti in Trstu in v naši domovini. Razstavni prostori bi bili kajpada odprti tudi vsakemu italijanskemu umetniku, ker bi tako poglabili kulturno spoznanje in sodelovanje med narodoma. Pobuda za rešitev tega vprašanja pričakujemo od Kluba slovenskih tržaških umetnikov, ki so ga, kakor stimo, prav te dni ustanovili naši slikarji.

V galeriji na Akvedotu razstavlja Angelo Brombo 46 slik, današnja, tedaj preveč del, da bi se mogli spuščati v njihovo podrobno analizo. Avtor je s skusom izbral priljubljene gorake pokrajine, le nekaj tihožitij, zlasti pa še prelepe vedute Benetk z njim lastno arhitektonsko značilnostjo, oz. knjižni kanali, kjer ustvarjajo njihovi mnogokrat vti kot se razteje iz morja, dalje z lajunami, gondolami in čolni. Brombo, ki šteje že 60 let, je izrazit otocentrist benetške šole, naturalist z jasnimi, svetlimi toni in iz njegovih slik diha svežina zraka, toplota sonca, skratka poezija. Avtor je tudi tipičen plaidizator, poln kolorita in zaradi tega prijeten za oko. Njegov slog je preprost, ribiči, ki jih vidimo med čolni, kočarjami, urvini, na trpih, ob kanalih, ribarjih, se kipevajo pogovarjajo, otroci izražajo vse-

ljo, ko lahko uživajo v barkah ali pri ribolovu uvo sproščeno.

Brombu se pozna solidna šola, kar omogoča, da so slike točno izdelane, ne manjkajo globline, pravilne senke, močno niansirane barve, ki so malokdaj žarke in prelase, jo ter ustvarjajo razpoloženje nekakšne večne pomladi ali trajnega poletja. Mojstru gre, da ustvarja anaravno naravo; toda pri podajanju gora, jezer, travnikov, lagun z vsemi figurami pri zanesnem oblikovanju s čopičem, s katerim hoče podeliti slike predvsem piktoreno vrednost, pozabi na osebnost. ***

Galerija »Casanova« nas je zopet presenetila z modernističnim, tam namreč razstavlja 46-letni Ivan Mosca iz Parme. Tudi on ima v sebi slikarsko silo, ki pa se izlublja v drugo smer, dasi ne predstavlja ekstremnih teženj. To opazimo v sliki pod št. 14 »Cvetlice«, ki razodeva podobnost upodabljanja Filippa De Pisis z razliko, da je De Pisis poznan po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 16 »Cvetlice na temnem dnu« in »Cvetlice na morju«. Nasprotje med temno in krasnimi, toda lahko in mehko izraženimi barvami poljskih rož, dalje prehod iz snijega ozadja v modrikaste, zelene in sive De Pisis poznani po svojih nervoznih tokatih čopiča in po svoji naglici, z katero izdela sliko, medtem ko razodeva Mosca v svoji izdelavi pretehtanost predmeta in barv. To značilnost nasledimo še pri ostalih »Cvetlicah« kot pod št. 1

